Wychodzi raz w tygodniu. *Porto opłacone ryczałtem.*

ROK XV. **Kraków, dnia 2 lipca 1932** **Nr. 20.**

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ

Cena abonamentu:

Abonament	kwartalny	4 zł
„	półroczny	8 zł
„	roczny	16 zł

Prenumeratę i ogłoszenia przyjmują wszystkie biura dzienników i ogłoszeń

Godziny urzędowe Redakcji od 6 do 7 wiecz. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Redakcja i administr. **Kraków, Grodzka 43.** Telefon Nr. 132-67

Konto P. K. O. Nr. 400.342

Ogłoszenia:

Wiarsz milim. 1 szp. na okładce	40 groszy
Wiersz milim. 1 szp. na 1 str. okładki	60 groszy
Wiersz milim. 1 szp. w tekście	60 groszy

Cała strona okładki Zł 200 Pół strony okładki Zł 100 Ćwierć strony Zł 50 Ósma strony Zł 25

Cała strona w tekście Zł 450, Pół strony Zł 230 Ćwierć strony Zł 120 Jedna ósma strony Zł 60

JERZY KOENIGSTEIN, adwokat.

O ustawowym pojęciu sprzedaży hurtowej.

Do czasu znowelizowania przez ustawę z dn. 19 grudnia 1931 r. (Dz. Ust. 112 poz. 881) przepisów o państwowym podatku przemysłowym pojęcie handlu hurtowego w ujęciu orzecznictwa Sądu Najwyższego sprowadzało się do zaznaczenia przewagi w tego rodzaju handlu tranzakcji hurtowych co do sumy ich obrotów nad trazakcjami detalicznemi i drobnemi (wyrok nr. 221/29 Zbioru Urzędowego) i — zbywania towarów kupcom i przemysłowcom celem odsprzedaży, dalszej produkcji lub eksploatacji (wyrok nr. 192/29). Ostatnio zaś w sprawie (II. 2k. 158/32) Sąd Najwyższy podkreślając, jak i poprzednio, 2 cechy pojęcia sprzedaży hurtowej: przeważającą ilość sprzedaży towaru partjami i większość szczególnego kontyngentu kupujących — kupców i przemysłowców — jednocześnie podnosi, że ustawodawca nie miał zamiaru dawać w art. 7 znowelizowanej ustawy o podatku przemysłowym zasadniczego i ogólnego pojęcia sprzedaży hurtowej.

Niemożność takiego jednolitego zdefinjowania sprzedaży hurtowej wynika chociażby ze względności pojęcia, — co jest partją towaru w sprzedaży hurtowej. Rozciągłość tego bowiem pojęcia zależną jest od rodzaju towaru, jego ceny, sposobów zakupu i sprzedaży, miejscowych zwyczajów i innych okoliczności, bądź powszechnie znanych, bądź stwierdzonych przez znawców. Ustawodawca zatem wylicza tylko numeracyjnie w sposób oportunistyczny okoliczności, które dają podstawę do przyznania ulgowej stawki przy wymiarze podatku od obrotu i miarodajnemi w tym względzie ponad wszystko są postanowienia cz. II załącznika do art. 23 ust. o pod. przem. o klasyfikacji przedsiębiorstw (por. § 24 rozporządzenia wykonawczego). W takim stanie rzeczy zakwalifikowanie nawet przedsiębiorstwa przy ustalaniu wysokości świadectwa przemysłowego do handlu detalicznego nie jest wiążącem dla władzy skarbowej przy wymiarze podatku od obrotu, jako, powiedzmy, od obrotu hurtowego lub odwrotnie. Zawsze jednak miarodajnem dla ujednostajnienia obydwu tych rozbieżnych nieraz obowiązków podatniczych pozostanie główna cecha tranzakcji hurtowych: „sprzedaż partjami“. Trudno sobie przytem wyobrazić, by ta okoliczność, że partje towaru sprzedawane są nie kupcom dla celów handlowych i przemysłowych, lecz bezpośrednio konsumentom dla zużycia, mogły powodować uznanie takiego handlu za detal, o ile ci spożywszy większych ilości towarów nie stanowią przytem głównego elementu kupujących, gdyż są oni równoznaczni z nabywcami — handlującymi.

W każdym wypadku szczególnym, jak stwierdza Sąd Najwyższy, należy ustalić, czy wypadki sprzedaży towaru w większych ilościach stanowią „przeważną“ część tranzakcji płatnika, a kupcy i przemysłowcy — „główny“ kontyngent interesantów. Solidność kupiecka i właściwe zrozumienie życiowe własnej sytuacji dostatecznie zorjentuje każdego kupca w ciążących go względem Skarbu Państwa pod względem podatkowym w tu omówionym zakresie obowiązkach.

O zmianę rozporządzenia do ustawy o podatku przemysłowym

Ogłoszone niedawno rozporządzenie do ustawy o podatku przemysłowym stanowi, że przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego, które udzielają del credere i utrzymują składy nie mogą być traktowane jako pośrednictwo handlowe i opłacać podatek od zarobku, t. j. od prowizji, lecz podlegają opodatkowaniu jako zwykłe przedsiębiorstwa handlowe od pełnego obrotu towarowego. Ponieważ nowo uchwalona ustawa rygoru takiego nie zawiera, a N. T. A. w orzeczeniu z 22 lutego 1930 r. rej. 80-28 uznał, że udzielenie del credere nie zmienia charakteru pośrednictwa oraz z uwagi, że ustawa zawiera nieuznawanie pośrednictwa tylko przy sprzedaży towarów ze składów na rachunek osób nieopłacających podatku przemysłowego (głównie zagranicy), a nie zawiera takiego przepisu w stosunku do działalności na rachunek osób opłacających podatek przemysłowy, a ponieważ nadto Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 września 1929 r. II. K. 502-29 orzekł, że dzierżawienie placu na skład towarów stanowi czynność przedsiębiorstwa pośrednictwa handlowego — przeto Izba Przemysłowo-Handlowa w Warszawie zwróciła się do Pana Ministra Skarbu z prośbą o zmianę wymienionych postanowień rozporządzenia i o uzgodnienie ich z ustawą, oraz orzecznictwem sądowem. Również prosiła Izba o uchylenie przepisu rozporządzenia, przewidującego możność egzekwowania należności za świadectwa przemysłowe nawet przed decyzją sądu co do orzeczenia karnego. Izba wychodzi mianowicie z założenia, że ustawa uprawnienia takiego nie przewiduje, a Sąd Najwyższy i N. T. A. szeregiem wyroków orzekły, że rozpatrzeniu sądu podlega całość sprawy i w wypadku zwolnienia od kary odpada również obowiązek podatkowy.

PRZEGLĄD KUPIECKI

ORGAN ZWIĄZKU STOWARZYSZEŃ KUPIECKICH MAŁOPOLSKI ZACHODNIEJ.

Rok XV. Kraków, dnia 30 czerwca 1932 Nr. 20.

Treść numeru :

W niedzielę, dnia 10-go lipca br. odbędzie się o godzinie 11-tej przedpołudniem w lokalu Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców, w Krakowie, ul. Grodzka 43.

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

Członków Stowarzyszenia, celem uchwalenia następujących zmian statutowych:

1) Zmiana par. 2 statutu przez dodanie punktu h) o brzmieniu następującem: „utrzymywanie stałego Sądu polubownego dla rozstrzygania spraw spornych między kupcami" oraz

2) Zmiana punktu 1 paragrafu 13 przez dodanie zdania końcowego: „ustanawia członków Sądu polubownego dla rozstrzygania sporów, oznaczonych w paragr. 2 ustęp h) statutu".

Jeżeli w oznaczonej dla odbycia Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia godzinie nie zbierze się wymagana statutem liczba członków, w takim razie Zgromadzenie to odbędzie się w pół godziny po terminie naznaczonym bez względu na ilość obecnych.

Za Wydział Krakowskiego Stowarzyszenia Kupców

S. Schechter mp. Prezes **R. Pfeffer mp.** Sekr. prez.

Z plenarnego posiedzenia krak. Izby Przemysłowo-Handlowej

Wnioski w sprawach: 1% stawki w podatku przemysłowym, ulg w płatnościach podatku przemysł., portali sklepowych, cenników sklepowych, doręczanie uchwał Komisji Odwoławczej.

Onegdaj odbyło się plenarne posiedzenie Izby Przemysłowo-Handlowej w którego przebiegu przedstawiciele Krak. Stowarzyszenia Kupców przedłożyli następujące wnioski. Wnioski te zostały też przez Izbę uchwalone.

Wnioski radcy **Rafała Pfeffera:**

SPRAWA: 1-PROCENTOWEJ STAWKI DLA PRZEDSIĘBIORSTW HURTOWEJ SPRZEDAŻY, KTÓRE NIE PROWADZIŁY W ROKU 1931 PRAWIDŁOWEJ KSIĘGOWOŚCI.

Rokrocznie wydawało Ministerstwo okólnik w powyższej sprawie (np. ubiegłego roku okólnik z dnia 27 marca 1931 L. D. V. 2554/31. Uzyskanie ulgi w stawce podatkowej ratowało w szeregu wypadków egzystencję kupca-hurtownika, nie będącego w stanie ksiąg prowadzić, względnie którego księgi z mniej lub więcej ważnych przyczyn zostały przez Organ lustracyjny zdyskwalifikowane. W związku z ujednoliceniem przepisów o prawidłowych księgach, przeważająca część kupców-hurtowników założyła w roku 1932 prawidłową księgowość. Zachodzi więc konieczność, aby również w roku bieżącym Ministerstwo Skarbu wydało podobny okólnik ulgowy (jako ostatni), z którego korzystać mogliby przynajmniej ci kupcy, którzy czyniąc zadość życzeniu Władz skarbowych w roku 1932 zaprowadzili księgowość. Z uwagi na to, że sprawę tę energicznie forsują na terenie ministerjalnym również inne Izby przem. handlowe, wnosi podpisany:

„Prezydjum Izby raczy możliwie bezzwłocznie wdrożyć w Min. Skarbu właściwe kroki, w celu wyjednania wydania powyższego okólnika ulgowego“.

SPRAWA EGZEKUCYJ RÓŻNICY MIĘDZY WYMIAREM, A ZALICZKAMI PODATKU PRZEMYSŁOWEGO NA ROK 1931.

W związku z reskryptem Min. Skarbu z 27. IV. 1932 L. D. V. 17912/1/32 uzupełniającym rozporządzenie Min. Skarbu z 9. IV. 1932 Dz. U. Nr. 34 poz. 356 — wydała Izba Skarbowa ostatnio okólnik, jednolicie ujmujący kwestję stosowania ulg odn. do wyrównania zaległości w podatku przem. za lata ubiegłe.

Jako rekompensatę dla lojalnych podatników (t. j. takich, których zaległości sięgają jedynie zaliczek kwartalnych na rok 1931, oraz różnicy między tymiż zaliczkami a wymiarem) stanowi okólnik, że w wypadku, gdy podatnik taki do 31 maja uiści różnicę między zaliczkami kwartalnymi na 1931 a wymiarem za tenże rok, wówczas niepłacone zaliczki te względnie ich część będzie mógł płacić za 6-proc. odsetkami do końca roku 1932. Z powodu niejasności tych okólników szereg takich najlojalniejszych podatników nie wpłacił tejże różnicy w oznaczonym terminie. Konsekwencja tego: że podczas gdy dziesiątki tysięcy podatników, mających znaczne restancje korzysta z czasowego wstrzymania egzekucji i rozłożenia na szereg rat restancji podatkowych, to przeciw tym najpunktualniejszym podatnikom w ubiegłym tygodniu wdrożone zostały bezwzględne egzekucje dla ściągnięcia zarówno zaliczek jakoteż całego wymiaru za rok 1931. Egzekucje te wdrożone zostały tylko z tego powodu, że do 31 maja 1932 nie uiścili różnicy między zaliczkami a wymiarem. Charakterystyczne, że egzekwowano nawet w tych wypadkach, gdy podatnik taki jeszcze przed dokonaniem egzekucji wniósł prośbę o rozłożenie przynajmniej na 3 raty zalegającego podatku za ostatni okres.

Słusznie więc zarządzenia takie uważane bywają przez najlojalniejszych podatników za wysoce krzywdzące, tem bardziej, iż narażają tych najsumienniejszych podatników na niestosunkowo wysokie koszta egzekucyjne.

Z uwagi więc na widoczne pokrzywdzenie wnoszę: „Prezydjum Izby raczy interweniować na terenie Izby Skarbowej w kierunku liberalnego interpretowania okólnika o ulgach w spłacie zaległości podatkowych, a odnośnie do omówionego typu podatników uzyskać rozłożenie na raty różnicy między wymiarem a zaliczkami na 1931 pod warunkiem terminowego wpłacania zaliczek kwartalnych na rok 1932 przy równoczesnem wpłacaniu 1/3 tychże kwot na poczet zaległości za rok 1931“.

SPRAWA PORTALI SKLEPOWYCH.

Idąc po linji życzeń kilku estetów, Magistrat krakowski w niesłychanie energiczny sposób zrywa bezwzględnie stare portale sklepowe, na których urządzenie przed laty właściciel realności, względnie sklepu uzyskał nieograniczony co do czasu konsens budowlany. Ostrze tego zarządzenia trafia bezpośrednio w kupca, a jedynie teoretycznie w gospodarza domu, z tego powodu, że gospodarz, stosując się do zarządzenia Magistratu gotów jest ewentualnie portal przebudować, jednak najtańszym kosztem i bez uwzględnienia koniecznych potrzeb reklamowych, rozmiarowych i t. p., od których niejednokrotnie ren-

towność przedsiębiorstwa handlowego zależy. Jeżeli więc kupiec pragnie mieć portal zastosowany do swych potrzeb, musi z własnych funduszów łożyć na jego budowę. Gdy zaś niemożliwością jest uzyskanie przez kupca na ten cel kredytu w komunalnych czy prywatnych instytucjach finansowych, gdy w obecnym okresie zastoju w handlu żaden kupiec nie dysponuje potrzebnym funduszem, gdy przebudowa portalu połączona jest z koniecznością zastanowienia przedsiębiorstwa na szereg tygodni, a zatem w przeważającej ilości wypadków spowoduje niechybnie kompletną ruinę szeregu rodzin kupieckich, gdy wreszcie nie jest obecnie pora na spełnienie czysto estetycznych wymogów w chwili, kiedy kupiec nie jest w stanie pokryć swych najprymitywniejszych potrzeb i wyrównać zaległości podatkowych, wnoszę:

„Prezydjum Izby raczy w porozumieniu z przedstawicielami zainteresowanych sfer kupieckich interweniować u Pana Wojewody oraz Pana Prezydenta Miasta Krakowa w kierunku zastanowienia odnośnych uchwał do czasu poprawy sytuacji gospodarczej i wstrzymania chwilowego wszelkich nakazów usunięcia drewnianych portali“.

SPRAWA: OBOWIĄZKU CENNIKOWEGO SPRZEDAWCY.

Onegdaj ogłoszony został powyższy obowiązek okólnikiem Min. Spraw Wewn. z 19 maja 1932 Nr. 68, nakładający obowiązek na kupców ujawniania cen przedmiotów powszechnego użytku, który to okólnik opiera się na rozp. z 20. II. 1932 poz. 139 Dz. U.

Jeżeli w czasie inflancji zachodziła kiedyś potrzeba hamowania sztucznego śrubowania cen i ich regulowania, to obecnie, w czasach niesłychanej konkurencji, prawie zupełnego zaniku zarobków i stałej tendencji spadku cen w wyniku walki konkurencyjnej i braku koniecznej dla kupców gotówki, zarządzenie takie nietylko jest zupełnie nieaktualne i niecelowe, lecz w zetknięciu z niższemi organami wykonawczemi będzie niechybnie źródłem szeregu szykan, utrudnień i grzywien.

Z uwagi na powyższe wnoszę:

„Izba raczy wpłynąć na miarodajne czynniki w kierunku zasystowania uaktualnienia tegoż rozporządzenia z roku 1923 do czasu ewent. potrzeby przestrzegania go“.

Wnioski radcy **Teodora Dembitzera**:

W SPRAWIE DORĘCZENIA UCHWAŁ KOMISYJ ODWOŁAWCZYCH.

Od chwili rozstrzygnięcia odwołania przez Komisje odwoławcze do czasu doręczenia rekurentowi odn. uchwały mija normalnie szereg miesięcy, jakkolwiek połączone to jest z wypełnieniem formularza i doręczeniem stronie.

Zwłoka ta w doręczeniu uchwały Kom. Odwoławczej pociąga za sobą dla rekurenta wiele przykrych następstw. W szczególności nękany jest w międzyczasie egzekucjami mimo, iż rekurs został uwzględniony a kwota egzekwowana nie należy się więcej. Prócz tego brak wiadomości o decyzji Komisji Odwoławczej ujemnie wpływa zarówno na wymiar podatku dochodowego jako też na dalszy wymiar podatku przemysłowego, który normalnie opiera się na ustaleniu nieprawomocnem zeszłorocznem, skoro Komisji wymiarowej nie jest wiadomym wynik rekursu.

Z uwagi na powyższe i w związku z okólnikiem Min. Skarbu w sprawie tymczasowego ograniczenia egzekucji z 2 czerwca 1932 L. D. V. 21287/4/32 wnosi podpisany:

„Izba raczy wpłynąć na Izbę Skarbową w Krakowie, by wynik ostatnich rekursów od wymiaru podatku przemysłowego za 1929 i 1930 w możliwie rychłym terminie był doręczony rekurentom wzgl. władzy skarbowej I. Instancji“.

W SPRAWIE ŚWIADECTW UBÓSTWA.

Komisarjaty obwodowe uprawnione są do wydawania świadectw ubóstwa w związku z petycjami, wnoszonemi przez ubogich podatników o ulgi w płaceniu podatku wzgl. w związku z wnoszonemi prośbami o odpisanie drogą łaski. Zważywszy, że koszta opłat stemplowych wynoszą obecnie przy podaniach do władz skarbowych 3.30 a do władz administracyjnych w wielu wypadkach nawet 5.50, i że kwoty te stanowią bardzo wielkie obciążenie dla ubogich wzgl. podupadłych drobnych kupców i rzemieślników, przeto wskazanem jest liberalne traktowanie przez Komisarza Obwodowego próśb osób zainteresowanych o udzielenie im świadectw ubóstwa, zwalniających od obowiązku uiszczania należności stemplowych wzgl. opłat gminnych. Gdy zaś Komisarjaty obwodowe nader rygorystycznie do kwestyj takich się odnoszą, odmawiając bez uzasadnienia wydania takich świadectw, mimo, że świadectwa te już są zatwierdzone przez Urzędy parafjalne wzgl. Gminę izraelicką, wnoszę:

„Prezydjum Izby raczy wdrożyć w Prezydjum Magistratu m. Krakowa właściwe kroki, w celu uzyskania liberalnego traktowania próśb o wydanie świadectwa ubóstwa, zwłaszcza w tych wypadkach, gdy świadectwo takie zatwierdzone zostanie przez Urząd parafjalny wzgl. Gminę wyznaniową, oraz odpowiednie zrzeszenie gospodarcze (Stowarzyszenie Kupców, Kongregacja Kupiecka, Izba Rękodzielnicza, Stowarzyszenie Rękodzielników, Związek Kupców drobnych i t. d.)“.

Reorganizacja sieci sklepów tytoniowych.

Kto może ubiegać się o koncesję tytoniową?

Z dniem 1-go lipca 1932 roku, wchodzi w życie instrukcja wydanaprzez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, dotycząca utworzenia sieci przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Ogólna liczba samoistnych i mieszanych sklepów powinna być ustalona dla poszczególnych osiedli w ten sposób, w przybliżeniu na każde 500 miszkańców przypadł jeden sklep względnie jedna sprzedaż uliczna.

Pierwszeństwo do uzyskania koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych przysługuje osobom posiadającym najodpowiedniejszy lokal, o ile to zaś dotyczy koncesji na sklep tytoniowy, osobom podejmującym się prowadzić samoistny sklep tytoniowy.

Koncesje na sklepy tytoniowe i na uliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych będą nadawane w drodze konkursu, a wydanie dokumentu koncesyjnego winno nastąpić w zasadzie w ciągu 3 dni po rozstrzygnięciu konkursu.

Ponieważ około 45.000 miejscowości w Polsce nie posiada miejsc sprzedaży wyrobów tytoniowych, przeto min. skarbu zgodziło się udzielać zezwoleń na otwarcie sklepów z wyrobami tytoniowemi w miejscowościach, gdzie niema jeszcze sprzedaży tych wyrobów, bez formalności i bez obowiązku wykupienia świadectwa przemysłowego na rok 1932.

W gminach wiejskich, w których niema odpowiednich lokali, sprzedaż wyrobów tytoniowych może się odbywać w zwykłych chatach, pod warunkiem jednak, że wyroby będą przechowywane w osobnych szafach, lub skrzynkach.

Osoby, które uzyskają zezwolenie na otwarcie sklepów tytoniowych w czasie od 1-go lipca do 31 grudnia br. zwolnione będą od obowiązku wykupienia patentu na rok 1932, o ile poza wyrobami tytoniowemi sprzedawać będą tylko artykuły, potrzebne do palenia, jak zapałki, gilzy itd. Sklepy tytoniowe, których zarobek za rok 1932 nie przekroczy sumy zł. 360, czyli zł. 30 miesięcznie, zwolnione będą od wykupienia patentu również i na rok przyszły.

Sprawa 1%-owej stawki ulgowej przy podatku przemysłowym za rok 1931.

WEZWANIE DO REJESTRACJI

Wbrew praktyce z lat ostatnich, Ministerstwo Skarbu do dziś dnia nie wydało okólnika ulgowego w sprawie stosowania drogą łaski 1-procentowej stawki ulgowej do wymiaru podatku przemysłowego za rok 1931. odnośnie do hurtownych przedsiębiorstw handlowych, które w roku 1931 nie prowadziły prawidłowej księgowości.

Jeżeli w ubiegłych latach stosowanie tej ulgi podyktowane było potrzebą umożliwienia egzystencji średnim przedsiębiorstwom handlowym, to obecnie, a więc przy ustalaniu wymiarów podatkowych za rok 1931 szczególną to jest **koniecznością.** Rok 1931. stał bowiem pod znakiem wyjątkowego zaniku zarobków, a jeżeli kupiec-hurtownik osiągnął pewną sumę obrotu, to z pewnością albo nic, albo ułamek odsetka zarobił. Wśród tych zaś warunków zarobkowych, zapłata normalnego, 2.7 proc. wynoszącego opodatkowania obrotu, w wielu wypadkach grozi dosłowną ruiną szeregowi kupców. — Z powodu braku jednolitych przepisów o prawidłowych księgach handlowych niemożności założenia ksiąg i utrzymywania sił buchalteryjnych wobec braku dochodów, wielu kupców-hurtowników nie było w stanie w roku 1931. księgowości prowadzić. Z drugiej zaś strony znaczny, odsetek tychże kupców nie wniósł odwołań od wymiaru podatku obrotowego za rok 1931. mimo, iż takowe wypadły niedpowiednio do faktycznie osiągniętych obrotów z tego powodu, że opierając się na praktyce dotychczasowej, spodziewali się, że również w roku bieżącym ukaże się ulgowy okólnik Ministerstwa Skarbu, dzięki któremu przynajmniej znaczna część opadatkowania zostanie zredukowana. Niestety jednak ogólnie oczekiwana i spodziewana ulga nie weszła jeszcze w życie, tak, że grozi, iż w tym najcięższym roku wypadnie płacić znacznie wyższe podatki, aniżeli w latach ubiegłych.

Odczuwane to jest szczególnie przykro przez rzeszę **największych płatników podatkowychh,** ileże wstrzymanie okólnika ulgowego przypada na czas uznania przez Rząd potrzeby **dawania ulg** np. w spłacie zaległości podatkowych.

W związku z powyższem wdrożyła **Centrala Zw. Kupców** w Warszawie na terenie Ministerstwa Skarbu odpowiednie kroki celem uzyskania rychłego wydania odnośnego zarządzenia w sprawie stosowania ulgowej stawki za rok 1931. — Wedle udzielonych informacyj nie wszyscy jednak kupcy-hurtownicy mogą ulgi tej się spodziewać, lecz tylko ci, którzy obecnie (to jest w roku 1932) faktycznie prawidłowe księgi handlowe prowadzą. — Wnoszenie próśb na udzielenie 1-procentowej stawki za rok 1931. w chwili obecnej, rokuje **słabe widoki** skuteczności, gdyż Władze skarbowe odmawiają rozpatrywania takich podań, zasłaniając się brakiem zarządzenia Ministerstwa Skarbu.

Wzywamy wszystkich zainteresowanych sprawą tą kupców, by w ciągu najbliższych dni ustnie, pisemnie lub telefonicznie **zgłosili się w Sekretarjacie** Krak. Stowarzyszenia Kupców w Krakowie, ulica Grodzka 43, dostarczenia mu materjału statystycznego, który przesłany zostanie C. Z. K. w Warszawie dla poparcia jego starań. Podać należy: 1) **imię, nazwisko, adres**; 2) **branża**; 3) **obrót ustalony za rok 1931.** 4) **czy prowadzone są prawidłowe księgi** handlowe w r. 1932. (bez względu na czas ich założenia).

Twierdza karteli.

„Kartele w Polsce usprawiedliwiane są tem, że są „dziećmi nędzy“ a nie chciwości. Ładnie to brzmiało i byli ministrowie co słowom tym dawali wiarę. Kartele nie próżnowały, raczej nawet w ostatnich latach aparat biurokratyczny rozbudowały. Rząd wierzył słowom potentatów, adwokatów i delegatów wielkiego przemysłu, że należy barjerami celnemi rynek wewnętrzny zapewnić rodzimnemu przemysłowi, bo w ten sposób zmniejsza się bezrobocie, państwo ma dochody i tak dalej.

W takiej atmosferze stworzono **kilkadziesiąt karteli. W przytoczonym tu spisie cały szereg artykułów skartelizowanych nie jest umieszczony, a mimo to spis wypada wcale imponująco**

W przemyśle spożywczym: 1) Bank Cukrownictwa, 2) Spółka Producentów Krochmalu, 3) Zrzeszenie Producentów Drożdży, 4) Spółka Handlowa Cukrowni Związkowych, 5) Parafiny i Świec.

W przemyśle włókienniczym: 1) Biuro Sprzedaży Wyrobów Fabryk Jutowych, 2) „Centrowata“, 3) Zjednoczone Biuro Sprzedaży Płócien Introligatorskich, 4) Zrzeszenie Producentów Przędzy Bawełnianej, 5) Konwencja Przeędzalni Wełny Czesanej.

W przemyśle papierniczym: 1) Centralne Biuro Sprzedaży Tektury Surowej, 2) „Bibukol“, 3) Porozumienie Fabryk Papieru Bezdrzewnego „Emkaes“, 4) „Centropapier“ Sp. z ogr. odpow.

W przemyśle mineralnym: 1) Zjednoczenie Wytwórców Drenów i Dachówek, 2) Centralne Biuro Sprzedaży Wyrobów Kamionkowych, 3) Balony Szklane, 4) Biuro Sprzedaży Szkła Okiennego „Vempol“, 5) „Centrocement“, 6) „Centrosanit“.

W przemyśle chemicznym: 1) Porozumienie Fabryk Obuwia Gumowego, 2) Porozumnie Fabryk Karbidu, 3) Zjednoczenie Sprzedaży Kwasu Siarkowego, 4) Zjednoczone Fabryki Kwasu Węglowego, 5) Polski Komitet Azotowy, 6) Związek Polsko-gdańskich Rafineryj Olejów Jadalnych, 7) Porozumienie Fabryk Materjałów Wybuchowych, 8) Porozumienie Zjednoczonych Fabryk Farb i Lakierni, 9) Związek Koksowni, 10) Biuro Sprzedaży Komisowej Produktów Chemicznych „Chemkomis“, 11) Zrzeszenie Producentów Technicznego Oleju Rycynowego w Polsce, 12), Hurtownia Ceraty, 13). Zrzeszenie Producentów Spirytusu Melasowego.

W przemyśle metalowo-mechanicznym: 1) Biuro Sprzedaży Polskich Walcowni Rur, 2), Syndykat Polskich Hut Żelaznych, 3) Syndykat Odlewni Radjatorów „Sor“, 4) Biuro Sprzedaży Rur Zjednoczonych Odlewni Polskich „Rurpol“, 5) Zjednoczenie Polskich Emaljerni, 6) Zjednoczone Fabryki Lin Stalowych, 7) Towarzystwo Kabli Dalekosiężnych TKD., 8) Biuro Sprzedaży Fabryk Tub Metalowych i Korków Natryskowych „Tubkor“, 9) Syndykat Fabryk Maszyn i Narzędzi Rolniczych, 10) Centralne Biuro Sprzedaży Rur Izolacyjnych, 11) Syndykat Odlewni i Emaljerni Żeliwa, 12) Centralne Biuro Sprzedaży Drutu Miedzianego, 13), Zjednoczone Fabryki Łańcuchów, 14) Wydział Akwizycji Łopat, 15) Zjednoczone Polskie Fabryki Śrub, 16) Centralne Biuro Sprzedaży Przewodów „Centroprzewód“, 17) Żarówek.

Największą troską Magistratu m. Krakowa są... portale sklepowe.

Magistrat m. Krakowa od kilku lat **ogranicza do minimum** swoje **wydatki**, ścieśnia swój budżet, starając się dostosować go do niklych wpływów ze swych źródeł dochodowych. Głównymi źródłami jego są przedsiębiorstwa przemysłowe, które przeważnie nie dopisują, powodując albo deficyt, albo przynosząc **ogromnie zmniejszone** w stosunku do lat ubiegłych dochody. To też Magistrat zmniejszył do minimum albo całkowicie **wstrzymał wszelkie wydatki na upiększenie miasta**, na subwencje dla instytucyj oświatowych, na cele filantropijne i t. d.

Nie chce jednak Magistrat rozumieć, że jeżeli jemu źle się powodzi, to tak samo, względnie **jeszcze gorzej** miserae plebi jego podatników t. j. kupców. **I właśnie obecny okres** dotkliwego kryzysu gospodarczego, przymusowej likwidacji szeregu najpoważniejszych placówek handlowych, eksmisji z powodu niemożności zapłacenia czynszów, zwalniania personalu handlowego z powodu braku zajęcia dla niego, wstrzymania kredytów w Banku Gospodarstwa Krajowego, P. K. O., w Miejskiej Kasie Oszczędności i w innych instytucjach, które dawniej same dobrze zarabiały na transakcjach z kupcami, obrał sobie Magistrat dla energicznego wzywania kupców

do usuwania drewnianych portali sklepowych i wybudowania w ich miejsce kosztownych betonowych portali, odpowiadających wszelkim wymogom naszych estetów. Przy realizacji tego drakońskiego zarządzenia okazuje ostatnio nasz Magistrat szczególną gorliwość i energję, **zrywając bezwzględnie stare portale** i stawiając kupca przed faktem dokonanym.

Na jakie zaś konsekwencje naraża kupca takie postępowanie?

Początkowo nakładał Magistrat obowiązek zmiany portalu **na kupca**, lecz na skutek orzeczenia Najwyższego Trybunału Administracyjnego przerzucił obowiązek ten **na właściciela** odn. realności. W rzeczywistości nie właściciel domu, lecz **kupiec** nadal musi z własnych funduszów te niepomierne koszta ponieść.

Przy obecnej bowiem praktyce zrywania przez Magistrat portali, znajduje się kupiec w **położeniu przymusowem**, gdyż Magistrat zrywa portal, **obija deskami cały front**, a gospodarz **ma czas z rozpoczęciem budowy**. Kupiec natomiast narażony jest przez tę zwłokę w podjęciu prac budowlanych na zupełną ruinę, tak, że w swem przymusowem położeniu, pragnąc uruchomić swój warsztat pracy, **musi** z konieczności przyczynić się własnymi funduszami do wszczęcia budowy nowego portalu. Jeżeli zaś kupiec-lokator odmawia przyczynienia się materjalnego do wybudowania nowego portalu, natenczas gospodarz domu zarządza pod przymusem magistrackim budowę, jednak **kosztem najtańszym** i planuje tak **nieodpowiednio** dla **kupca okna wystawowe** i drzwi, że lokator-kupiec żadnej albo znacznie umniejszoną miałby z nich korzyść. Wiadomo zaś jak **ważnym czynnikiem** dla handlu jest odpowiednia gablota, wzgl. okno wystawowe, że od niego wielekroć wprost uzależnioną jest **egzystencja** danego przedsiębiorstwa. W tem przymusowem położeniu kupiec musi na lichwiarski procent pożyczyć pieniędzy, gdyż wszelkie usiłowania o uzyskanie na cel ten kredytu w Miejskiej Kasie Oszczędności, nie odniosły żadnego skutku. Kto zaś w dzisiejszych czasach jest w stanie ponieść kilkunastotysięczne koszta przebudowy portalu? Ileż jest kupców, którzy pochwalić się mogą, że są w stanie podołać bieżącym najkonieczniejszym wydatkom administracyjnym, podatkowym, zobowiązaniom handlowym i wyżywić swoją rodzinę. Skąd, z jakich dochodów, z jakiego majątku czerpać kilkanaście tysięcy złotych na pokrycie kosztów inwestycyj **w cudzy dom**.

Prócz tego konieczność przebudowy portalu połączona **jest z zamknięciem sklepu na przeciąg szeregu tygodni**. Właśnie w dzisiejszym czasie, kiedy kupiec skazany jest na dzienny utarg, kiedy brak drobnych wpływów **z jednego dnia** niesłychanie wpływa na jego stosunki, właśnie w tym czasie Magistrat zmusza go do całkowitej wzgl. przeważnej likwidacji i czasowego **zastanowienia** warsztatu pracy.

Nic więc dziwnego, że **rozpacz** ogarnia kupców, którzy przed laty wynajęli swoje sklepy, nie spodziewając się, że kiedyś Magistrat może wydać zarządzenie zerwania portali, na których wybudowanie właściciele domów uzyskali bezterminową licencję.

Godzi się więc zapytać naszych włodarzy cui bono to się dzieje, czy niema w chwili obecnej żadnych innych trosk, czy w ten sposób pojmować należy opiekę nad obywatelem, aby w najmniej stosownej chwili pozbawiać go źródła zarobku i narażać na niestosunkowe wydatki? Czy zaistniała **nagle** jakaś przyczyna, iż portale te które przez dziesiątki lat nikomu nie zawadzały, stale utrzymywane były czysto i schludnie, muszą **prawie dziś** i to natychmiast zostać usunięte. Czy grozi jakieś **niebezpieczeństwo**, na wypadek, gdyby portale te usunięte zostały dopiero za rok, czy za dwa lata? Czy wysubtelnione zapatrywania kilku naszych estetów mogą być miarodajne i decydujące dla niszczenia szeregu egzystencyj kupieckich? Czy Magistrat z tą samą energją i bezwzględnością stosuje się i do innych wskazówek swoich doradców-estetów, wzgl. naodwrót, czy stale nie odsyła ich projektów do... lepszych czasów? — Dlaczegóż więc prawie i **jedynie kupcy** muszą niesłychane koszta ponieść na upiększenie miasta w czasie kiedy Magistrat sam obowiązku tego nie spełnia, bo nie jest w stanie tego uczynić?

Wszelkie starania o uchylenie odnośnych zarządzeń spełzły niestety na niczem, rozbiły się o surowy nakaz, wydany przy przysłowiowym „zielonym sto-

Ku uwadze PT. Abonentów „Przeglądu Kupieckiego" na prowincji

Zawiadamiamy PT. Abonentów, że nasz dotychczasowy inkasent p. M. Gutman **nie jest więcej do inkasa uprawniony.** Przypadające kwoty za prenumeratę prosimy przesyłać na nasze konto P.K O.Nr. 400.342

łiku", zdala od życiowej rzeczywistości, przy kompletnem pomijaniu obecnych ciężkich stosunków i katastrofalnych konsekwencyj dla dotkniętego tem zarządzeniem.

Onegdaj uchwaliło plenarne posiedzenie Izby Przemysłowo-Handlowej jednogłośnie oficjalną interwencję Prezydjum Izby u Pana Prezydenta miasta Krakowa w celu odroczenia terminu usuwania portali sklepowych. Oczekujemy z wielką niecierpliwością i troską wyniku tej interwencji, wierząc, że w ostatniej chwili **zwyciężą argumenty słuszności i sprarwiedliwości**, że wreszcie sprawę tę ujmie w swe ręce sam P. Prezydent Belina-Prażmowski i nie zawiedzie pokładanego w nim zaufania kupiectwa.

NOWE ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO W SPRAWACH UMOWY O PRACĘ

1) Zaliczenie sprzedawców, i ekspedjentów sklepowych do kategorji pracowników umysłowych, uzależnione jest od stopnia ich wykształcenia wzgl. od innych warunków ustawowych, a nie od charakteru ich zatrudnienia (orzecz. z 28 października 1931 C. 947/31).

2) W przypadku gdy rodzaj zajęcia pracownika nosi cechy zarówno pracy fizycznej, jak i umysłowej, powinien sąd dla możności zaliczenia pracownika w poczet jednej z tych kategoryj, rozważyć jaka praca przeważa (Orzecz. I. z 27 października 1931 C. 1183/31).

3) Niezachowanie przez pracodawcę istotnych warunków umowy w tej liczbie i niewypłacenie pensji pracownikowi, wówczas tylko powoduje uznanie umowy za rozwiązaną z winy pracodawcy i daje podstawę do żądania przez pracownika trzymiesięcznego wynagrodzenia, jeśli zachodzi ze strony pracodawcy zła wola lub niedbalstwo. (Orzecz. I. z 22 października 1931 C. 856/31).

KIEDY PRACODAWCA MA PRAWO ZWOLNIĆ ROBOTNIKA W CZASIE CHOROBY BEZ WYPOWIEDZENIA.

Sąd Najwyższy rozstrzygnął orzeczeniem L. I. C. 560/31 sprawę umowy bez wypowiedzenia w czasie trwania choroby robotnika. Sąd stanął na stanowisku, że w myśl art. 19 rozporządzenia z dn. 18. III. 1928 r. (D. U. p. 324) prawo do rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 15, 16, 17 i 18 (rozwiązanie umowy o pracę z powodu choroby pracownika ponad 4 tygodnie) gaśnie po upływie 7 dni od chwili powzięcia przez stronę wiadomości o okolicznościach uprawniających ją do rozwiązania umowy. Wynika z tego, że jeżeli po upływie 4 tygodni choroby robotnika pracodawca nie skorzystał z prawa rozwiązania umowy bez wypowiedzenia w ciągu 7 dni od daty upływu tych 4 tygodni, — wówczas traci pracodawca prawo do natychmiastowego zwolnienia robotnika bez wypowiedzenia i zwalniając go, musi zachować normalny, 14-to dniowy termin wypowiedzenia.

W SPRAWIE FIRMY GUNTHER I WAGNER

Ministerstwo Skarbu rozesłało następujące wyjaśnienie

Straż Graniczna ujawniła w swoim czasie aferę firmy niemieckiej Günther Wagner w Gdańsku, która masowo wysyłała do Polski wyroby papiernicze i przybory piśmienne, sprowadzane z Niemiec na tak zwane kontyngenty gdańskie, wywożone następnie do Polski, jako towary rzekomo gdańskiego pochodzenia. Ponieważ w tych warunkach manipulacje firmy gdańskiej były jednoznaczne z zamaskowanem przemytnictwem, Straż Graniczna dokonała licznych rewizyj w składach materjałów piśmiennych w Warszawie i innych miastach i zajęła towary, pochodzące z tej firmy. W ostatnich dniach firma Günther Wagner w Gdańsku rozesłała do swoich odbiorców w Polsce pismo okólne, w którem powołując się na pismo Komendy Straży Granicznej do Izby Handlowej w Gdańsku zawiadamia, że wszystkie wyroby firmy Günther Wagner w Gdańsku zajęte przez Straż Graniczną u odbiorców polskich, zostaną zwolnione i radzi zainteresowanym zwrócić się z odpowiedniemi wnioskami do właściwych Urzędów Celnych. **Informacja firmy Günther Wagner w tej sprawie jest nieścisła i może wprowadzić w błąd kupiectwo polskie.** W rzeczywistości pismo Komendy Straży Granicznej, na które powołuje się firma Günther Wagner w Gdańsku opiewa, że ulegną konfiskacie wszystkie te wyroby firmy, co do których stwierdzono, że pochodzą z kontyngentów gdańskich; reszta towarów t. j. takie, które nie pochodzą z kontyngentów gdańskich, zostanie zwolniona po rozpatrzeniu poszczególnych spraw przez Urzędy Celne. Z tego względu należy przestrzec kupców polskich przed podejmowaniem kroków zaleconych przez firmę Günther Wagner, które narażą ich tylko na niepotrzebne straty.

NOWA TARYFA CELNA BĘDZIE OGŁOSZONA W LIPCU DROGĄ DEKRETU.

Jak się dowiadujemy, biuro komitetu ekonomicznego przy radzie ministrów otrzymało już ostateczny **tekst nowej taryfy celnej.**

Tekst zawiera **gruby tom pisma maszynowego.**

Nowa taryfa celna obejmuje całość **naszych stosunków celnych** i wchodzi ona w życie **w rok po ogłoszeniu.**

Ministerstwo przemysłu i handlu zabiega, aby Rada ministrów **rozpatrywała projekt** i ewentualnie uchwaliła go na **posiedzeniu swem w dniu 7 lipca,** poczem jeszcze w ciągu lipca nowa taryfa będzie ogłoszona **w drodze dekretu Prezydenta Rzplitej.**

Łódzka Izba przemysłowo - handlowa domaga się obniżki opłat za paszporty zagraniczne

ŻĄDA RÓWNIEŻ PRZYWRÓCENIA DAWNEGO SPOSOBU STARANIA SIĘ O TE PASZPORTY.

Wprowadzone ostatnio **podwyższenie opłat za paszporty ulgowe, dla celów przemysłowych i handlowych hamuje w znacznym stopniu ruch i inicjatywę w dziedzinie nieodzownej ekspansji gospodarczej,** a w szczególności paraliżuje nawiązywanie stosunków handlowych z zagranicą dla celów eksportowych, **Izba przemysłowo-handlowa w Łodzi wystąpiła do Związku Izb z wnioskiem o podjęcie akcji, zmierzającej do przywrócenia pierwotnego poziomu opłat przy równoczesnem zniesieniu utrudnień, zapoczątkowanych ostatnio w ich udzielaniu.**

(Pouczenie w sprawie paszportowej vide str. 11 okładki)

Ważne dla wyjeżdżających do Niemiec

Poselstwo niemieckie w Warszawie komunikuje, że każdy podróżny winien przy wjeździe do Niemiec zwrócić się do Urzędu celnego na granicy z prośbą o wystawienie mu zaświadczenia, określającego sumę posiadanych przezeń pieniędzy. Takie zaświadczenie niezbędne będzie również przy wyjeździe z Niemiec. Przepis ten stosuje się zarówno do tych, którzy jadą na pobyt do Niemiec, jak i tych, którzy przejeżdżają tranzytem przez Niemcy.

Zaświadczenie to jest i z tego względu konieczne, że na granicy przy wyjeździe wolno z Niemiec wywozić tylko równowartość 200 mk. niem.

PODWYŻKA MIEJSKICH OPŁAT STEMPLOWYCH W KRAKOWIE.

Na posiedzeniu Rady m. Krakowa w dniu 1-go czerwca 1932 uchwalono, opierając się na analogicznej podwyżce opłat stemplowych pobieranych przez państwo następujące podwyżki opłat stemplowych pobieranych przez Gminę m. Krakowa.

Podwyższa się:

a) opłaty od podań i świadectw urzędowych z 3 zł. na 5 zł.

b) opłaty od zezwoleń na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa zarobkowego, wymagającego koncesji z 20 zł. na 40 zł.

c) opłaty od duplikatów dokumentów urzędowych z 1 zł. na 2 zł.

d) opłaty od poświadczenia własnoręczności podpisu z 1 zł. na 1,50 zł.

e) opłaty od poświadczenia zgodności odpisu z pierwopisem z 50 gr. na 1 zł.

STOWARZYSZENIE „SAMOPOMOC“ DLA ZAOPATRZENIA WDÓW I SIERÓT W KRAKOWIE

odbyło onegdaj XXIV doroczne Walne zgromadzenie członków, pod przewodnictwem prezesa p. Arnolda Steinera, Sprawozdanie z czynności Wydziału złożył wiceprezes p. Dyr. Adolf Lilienthal. W obszernem przemówieniu skreślił mowca cele i działalność Stowarzyszenia, podnosząc, że mimo ciężkich czasów i depresji gospodarczej, Stowarzyszenie wypłaciło wdowom w roku ubiegłym tytułem należytości pośmiertnej zł. 18.000. Sprawozdawca poświęcił wspomnienie zmarłym członkom. Sprawę ustalenia wysokości wkładek pośmiertnych referował p. radca Teodor Dembitzer. Uchwalono przyjęcie kobiet na członków i pozostawiono decyzję odnośnie do wieku Wydziałowi. Nastąpiły wybory uzupełniające do Wydziału. Wybrani zostali: Blühbaum Izaak, Dattner Henryk, Grössler Izaak, Herzog Samuel, Horowitz Salo, Infeld Salomon młod., Nüssenfeld Ignacy, Suesser Józef, Unterweisser Paweł, Willer Bernard Inż. i Zimmet Salo.

Nekrologi:

Onegdaj zmarł błp. **Aleksander Ratz**, dyrektor fabryki „Hardtmuth - Lechistan S. A.“ w Krakowie. z błp. Zmarłym zeszedł do grobu w kwiecie wieku, rokujący wielkie nadzieje przemysłowiec, współtwórca nowej placówki przemysłowej, cieszący się dla swych zalet charakteru i poczucia obowiązków obywatelskich ogólnym szacunkiem i wielką popularnością.

Wyrazy serdecznego współczucia przesyła Rodzinie błp. Zmarłego, a w szczególności swemu Koledze wydziałowemu p. Efraimowi Ratzowi

Prezydjum i Wydział
Krak. Stowarzyszenia Kupców.

* * *

W ciężkiej żałobie pogrążonemu **p. Efraimowi Ratzowi**, swemu Prezesowi, z powodu przedwczesnej śmierci nieodżałowanej pamięci Brata jego **Aleksandra Ratza**, wyrazy szczerych kondolencyj przesyła

Wydział Sekcji Papierniczej
przy
Krak. Stowarzyszeniu Kupców.

Formalności i koszta, połączone z uzyskaniem ulgowego paszportu kupieck.

Jak wiadomo, w ostatnim czasie Rząd znacznie **podwyższył** cenę paszportów zagranicznych i to zarówno ulgowych jakoteż normalnych (paszport **ulgowy** jedorazowy kosztuje obecnie 100 zł., ulgowy **wielokrotny** 400 zł., paszport **normalny** jednorazowy 400 zł.. normalny **wielokrotny** 1.600 zł.

Rząd, dążąc do podwyższenia frekwencji uzdrowisk krajowych oraz do zatamowania wywozu pieniędzy zagranicę dla celów kuracyjnych, luksusowych, turystycznych i t. d. polecił kompetentnym czynnikom **ograniczenie do minimum** wydawania paszportów ulgowych. Prócz tego starania o uzyskanie takiego paszportu połączone są ze znacznie większemi opłatami, a to w związku **z podwyższeniem opłat stemplowych,** które obecnie wynoszą zł. 5.50 od podania (dawniej 3.30 zł.). Należy liczyć się z tem, że utrudnienia te i podwyższone opłaty trwać będą jedynie w okresie wakacyjnym, tak, że w czasie sezonowych wyjazdów kupieckich (po wrześniu) napowrót zniżone opłaty wejdą w życie.

Zaznaczamy, że petent musi **konkretnymi dokumentami i wiarygodnymi argumentami** wykazać konieczność wyjazdu, gdyż w przeciwnym razie t. zn. o ile Władzy dostatecznie o tej konieczności nie przekona, naraża się nietylko na odmowę jego prośby, ale także na utratę **poważnych kosztów** stemplowych, połączonych z daną prośbą.

Częściowo **zmieniony jest tok starań** o uzyskanie ulgowego paszportu. I tak dla kupca i przemysłowca: nadal pierwszym wymogiem jest uzyskanie zaświadczenia właściwej Izby Przemysłowo-Handlowej o gospodarczym charakterze zamierzonego wyjazdu petenta. Należy przygotować świadectwo kwalifikacyjne, wszelkie potrzebne dokumenty stwierdzające nieodzowność wyjazdu (stemple po 50 gr.) i wnieść **dwa podania** t. j. jedno na formularzu drukowanym do **Starostwa Grodzkiego** (stempel 5.50 zł) i **drugie z indywidualnemi motywami do Województwa** (również stempel 5.50 zł.). Obydwa te podania wraz z załącznikami wnosi się do Starostwa Grodzkiego, które komunikuje petentowi w ciągu 24 do 48 godzin decyzję Województwa.

Niewypłacalni dłużnicy skarbowi będą zmuszani do składania przysięgi manifestacyjnej.

PROJEKT NOWEGO ROZPORZĄDZENIA MIN. SKARBU.

Projekt nowego rozporządzenia o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych, który ma być rozpatrzony w ostatecznej formie na posiedzeniu rady ministrów w piątek 17 b. m. zawiera między innemi dział o **„ujawnieniu majątku“** płatników podatków.

W myśl tego działu jeżeli egzekucja z ruchomości **nie doprowadziła do zupełnego zaspokojenia** poszukiwanej należności, albo już z protokułu zajęcia wynika, że z ruchomości należność ta nie będzie w całości zaspokojona, albo jeżeli **osoby trzecie zgłosiły prawo uzasadsiające zwolnienie zajętych ruchomości** od egzekucji, sąd, na wniosek urzędu skarbowego **zobowiąże go, aby złożył wykaz całego swego majątku i aby stwierdził przysięgą,** że wykaz ten jest prawdziwy i zupełny, oraz że niczego ze swego majątku świadomie **nie zataił.**

Wniosek o nakazaniu zobowiązanemu złożenia wykazu i przysięgi, sąd **rozpozna** na posiedzeniu niejawnem, **powysłuchaniu urzędu skarbowego** i zobowiązanego, o ile stawia się na wezwanie.

Sąd oraz za jego zezwoleniem urząd skarbowy **mogą** zadawać zobowiązanemu inne jeszcze pytania, zmierzające do wykrycia przedmiotów i praw, do których mogłaby być skierowana egzekucja.

Jeżeli zobowiązany bez usprawiedliwiającej go przyczyny **nie stawi się** do złożenia wykazu i przysięgi, bądź odmówi odpowiedzi na zadane mu pytania lub złożenia przysięgi, sąd na wniosek urzędu skarbowego postanowi podatnika **uwięzić podług przepisów** o przymusie osobistym oraz zagrozić mu dalszem uwięzieniem na przypadek, gdyby w ciągu tygodnia po zwolnieniu **nie dopełnił włożonego na niego obowiązku.**

Uwięzienie, na podstawie każdego poszczególnego postanowienia, **nie może trwać dłużej niż 2 tygodnie,** ogólny zaś czas uwięzienia nie może przekroczyć 6 miesięcy. **Uwięziony może** w każdej chwili **żądać,** aby w godzinach urzędowych był stawiony przed sąd, celem złożenia wykazu i przysięgi.

Rozpowszechniajcie „Przegląd Kupiecki”

Rozporządzenie o uldze celnej na papier (Dz. U. Nr. 44.)

Od poniżej wymienionego towaru pobiera się cło ulgowe, którego wysokość w stosunku procentowym do cła normalnego (autonomicznego) określa się jak następuje:

Papier pakowy o wadze większej niż 28 gr. w 1 m. kw., niebarwiony, niesatynowany nawet z jednej strony, z drzewa gotowanego lub z celulozy niebielonej — w arkuszach, rolach — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu 54 proc.

O ile wymieniony towar będzie podlegać postanowieniom rozporządzenia z dnia 25 stycznia 1928 r. w sprawie ceł maksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), w brzmieniu rozporządzeń z dnia 8 i 26 marca 1932r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 137 i Nr. 26, poz. 247), cło ulgowe, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, będzie wynosiło 54 proc. cła maksymalnego.

Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną oclone bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem a ulgowem, o ile:

a) zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości winno się odbyć przez wydzielenie prób w sposób przewidziany w § 42 rozporządzenia z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276),

b) podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 30 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocli go za cłem normalnem, zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu 30 dni od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną (kwitem celnym) oraz z dowodami, stwierdzającemi zgodnie z niniejszem rozporządzeniem tożsamość towaru.

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie 27-go maja br. i obowiązuje do dnia 30-go czerwca 1932 r. włącznie.

Ustawodawstwo gospodarcze.

Rejestrowy zastaw drzewny. W „Dzienniku Ustaw“ Nr. 31 z dnia 14 b. m. ogłoszono ustawę z dnia 14 z. m. o rejestrowym zastawie drzewnym.

Ustawa powyższa postanawia, że na drewnie (drzewie ściętem) nieobrobionem i obrobionem (materjałach tartych, ciosanych i łupanych, dyktach, fornierach i t. p.), można ustanowić rejestrowe prawo zastawu i reguluje przepisy tego zastawu.

Rejestrowe prawo zastawu na drewnie ustanawiać mogą osoby fizyczne i prawne, prowadzące gospodarstwo leśne, tudzież wpisani do rejestru handlowego kupcy (handlujący), trudniące się przemysłem, lub hurtowym handlem drzewem.

Rejestrowy zastaw drzewny może być ustanowiony na rzecz skarbu Państwa, państwowych instytucyj kredytowych, przedsiębiorstw państwowych, wydzielonych z administracji państwowej, kupców zarejestrowanych, jakoteż na rzecz innych nstytucyj kredytowych, które oznaczy minister skarbu. Postępowanie o wpisie do rejestru handlowego niema zastosowania do firm zagranicznych, nie posiadających w Państwie Polskiem oddziałów, podlegających obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego.

Przedmiotem zastawu rejestrowego może być drewno, będące własnością zastawcy i znajdujące się na nieruchomości, bądź stanowiącej własność zastawcy, bądź przez niego wynajętej, wydzierżawionej lub użytkowanej z innego tytułu prawnego. Jeżeli drewno znajduje się na nieruchomości nie będącej własnością zastawcy, winien on uzyskać zgodę właściciela na ustanowienie rejestrowego prawa zastawu, o ile zastaw rejestrowy ma być skuteczny także wobec właściciela nieruchomości co do służącego mu z ustawy prawa zastawu (przywileju) dla wierzytelności ze stosunku najmu, dzierżawy, lub innego tytułu prawnego użytkowania. Zgoda winna być wyrażona na piśmie w formie aktu urzędowego, lub prywatnego z notarjalnie lub sądownie uwierzytelnionym podpisem właściciela. Jeżeli nieruchomość związana jest węzłem substytucji powierniczej (ordynarja, „fideikomis“), wystarczy zgoda jej posiadacza.

Rejestrowy zastaw drzewny prowadzi sąd grodzki, właściwy dla miejsca położenia gospodarstwa leśnego lub przedsiębiorstwa przemysłowego.

Ustawa wchodzi w życie 1-go lipca b. r., wykonanie jej poruczono mnistrowi sprawiedliwości oraz ministrowi przemysłu i handlu.

Znaczki sądowe.

Pożądane jest dla wygody publiczności zrównanie zezwoleń sprzedaży znaczków sądowych z zezwoleniami na sprzedaż znaczków stemplowych i blankietów wekslowych. Również osobom, mającym prawo sprzedaży znaczków stemplowych i blankietów wekslowych, należy nadać prawo sprzedaży znaczków sądowych. Zwłaszcza to ostatnie wydaje się nam bardzo wskazane i dla wygody sprzedających i dla wygody kupujących.

Naczelny redaktor: Dr. Norbert Salpeter. — Wydawca Za Krak. Stow. Kupców: Samuel Schechter.
Redaktor odpow. Samuel Kurzman. — Drukarnia Józefa Fischera, Kraków, Grodzka 62. Telefon 104-12